

Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen), idet hans Bemærkninger væsentligt vare rettede imod eller i alt Fald væsentligt berørte de Mænd, som havde taget noget Hensyn til en tidligere Bemærkning af ham. Han gjorde opmærksom paa, at hans tidligere Bemærkning havde berørt os smerteligt. Jeg vil for mit Vedkommende erklære, at jeg aldeles ikke fik noget smerteligt Indtryk af den ærede Talers Ord. Hvis jeg skulde betegne den Følelse, som jeg for mit Vedkommende fik, vilde jeg nærmest betegne den som modbydelig, men ikke som smertelig.

Formanden: Jeg finder ikke, at det er et passende Udtryk om Udtalelser, som komme fra andre Medlemmer, at de gjøre et modbydeligt Indtryk, og jeg maa derfor opfordre den ærede Taler til at bruge mere moderate Udtryk.

N. Jensen: Den ærede Folkethingsmand sagde, at, hvis der blev Uro i Befolkningen, naar dette Lovforslag vedtoges, saa vilde det være Folkelederne, der fremkaldte den; jeg husker ikke hans Udtryk, men hans Tanke var, at det vilde være Folkeledernes Skyld. Dertil skal jeg bemærke, at det er ganske vist, at, hvis alle de Mænd, hvis Røst Befolkningen har nogen Tillid til og lægger nogen Vægt paa, vilde gaae ud, naar de gaae fra denne Samling i Rigsdagen, og fortælle Befolkningen, at det, man havde faaet ud, var det Bedste, der kunde naaes, og det Gæstede, der vilde bringe Fred og Rhye omkring i Landet — ja, saa kunde man maaffee opnaae, — skjøndt jeg troer det ikke engang — at være fri for den Vebredelse, som ærede Medlemmer reiste imod os. Stemningen i Befolkningen er nemlig efter min Mening saa stærk, at det aldeles ikke afhænger af Lederne, hvorledes denne hele Bevægelse vil udvikle sig. Jeg troer, at de Ledere, som vilde sætte sig imod den — og jeg synes, at vi have den sidste Tids Erfaring derfor, — ganske simpelt vilde blive sludte tilside af Folket, og en saadan kraftig Folkestemning vilde nok vide at finde Ledere, der ere et Udtryk for Folkets Tanke. Det er altsaa en daarlig Trøst, som den ærede Folkethingsmand og de, som dele hans Mening, vilde give os,

at, naar vi vilde søge at dylse denne Stemning ned og søge at sløve og slappe den kraftige Folkestemning, saa skulde vi faae No her i Landet. Jeg troer det ikke; det Høieste, man kunde naae — men jeg troer ikke engang, at det vilde kunne naaes — er en No, der er saa langt fra at være ønskelig, at den tvertimod er den politiske Døds No, og det vilde være daarligt at arbejde hen til den, istedetfor at styrke og nære det vaagnende Liv, der har vilst sig saa stærkt og kraftigt ved det sidste Valg.

Tscherning: Den høitærede Indenrigsminister meente, at man kunde sammenligne Bestemmelsen om Stedlighed i Grundloven af 5te Juni med den Bestemmelse om Stedlighed, der her findes; men der kan slet ingen Sammenligning gjøres mellem de to Love, idet nemlig den ene angaaer Valgbarheden og den anden skaber selvskrevne Valgmænd eller Vælgere. Dette er den meget store Feil, der er ved denne Lov. Naar man vil søge et System af den Art, maa man søge en ganske anden Art Begrænsning, end her er; saa maa man have Mod til at opstille et Slags Aristokrati som Overhuset i England — om det er rigtigt og kan tænkes her, kan jeg godt begribe, at man tvivler paa —; men dette Slags blandede Skattearistokrati, der bevæger sig paa den forunderligste og meest usikre Maade, er en fuldstændig Misforstaaelse af Maaden at skabe politiske Rettigheder paa. Naar man i Almindelighed siger, at man vil tage en vis Censur, der er eens for Alle, er der et Slags Lighed deri; naar man siger, at der er Egenstaber hos en Mand, som give ham større Sikkerhed, No og Uafhængighed, saa kan deri ligge Noget — skjøndt for mig er det tvivlsomt — da Fideicommisser og Stamhuse osv. give en nedartet Tilværelse, som stiller Besidderen paa en egen Maade i Samfundet; men Studehandelen giver ikke det Samme, og den giver her en selvskreven Valgret. At gjøre den selvskrevne Valgret til en Handelsartikel, er en stor Feil.

Formanden: Rigsdagsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort personlig Bemærkning.